

[Brixtofte.]

ter i stedet for at gå ind i en saglig debat. Der er ingen tvivl om, at dette forslag ligesom i 1973 er venstres forslag.

Boligen er en af de vigtigste ydre rammer for vores tilværelse. Det er derfor vigtigt, at vi indretter boligforholdene mest muligt i overensstemmelse med, hvad den enkelte ønsker. Efter venstres mening opnås denne målsætning bedst ved at give alle muligheden for at eje deres bolig, hvis de selv ønsker det. Parcelhusene og ejerlejlighederne er derfor en glimrende boligform, som mange mennesker ønsker, hvilket vises af de sidste års udvikling. Men der er stadig 40 pct. af befolkningen, der bor til leje. En stor del heraf ønsker at overtage deres bolig, hvis de havde muligheder herfor.

Med den nye lejelov er muligheden skabt inden for det private udlejningsbyggeri. Jeg vil stærkt opfordre lejerne til at benytte sig af den vedtagne forkøbsret. Vedligeholdelsen på de ejendomme, der er overtaget af beboerne, viser, at den enkelte beboer interesserer sig mere for at vedligeholde og forbedre sin bolig, når det ikke længere er en udlejningsejendom, men når det er beboerne selv, der bestemmer og ejer deres ejendom. Det er min tro, at der om 20 år ikke findes mange private udlejningsejendomme, men at beboerne i stedet ejer deres boliger i fællesskab.

Men selv om alle lejere i det private udlejningsbyggeri overtager deres bolig, er der stadig væk lejere i de 270.000 lejligheder i det sociale boligbyggeri, der ikke har denne chance. Det føler venstre er urimeligt og uretfærdigt over for lejerne i det sociale boligbyggeri. Derfor har venstre ved dette forslag til folketingsbeslutning foreslået, at lejerne i det sociale boligbyggeri ved egen flertalsafgørelse kan beslutte sig for at overtage deres afdeling af det boligselskab, som de bor i. Dette beslutningsforslag respekterer til fulde det indgåede boligforlig, derved at det udtrykkelig er sagt i bemærkningerne, at i forbindelse med overdragelse til beboerne skal man respektere den bidragsforpligtelse til Landsbyggefonden, der er en forudsætning for nybyggeriet.

Vedtages forslaget, åbnes der adgang til, at lejerne efter eget valg kan komme til at eje deres boliger. Som svar til boligministeren vil jeg sige, at det selvfølgelig ikke skal

være sådan, at boligselskaberne skal kunne modsætte sig dette. Venstre interesserer sig for, hvad lejerne ønsker, ikke for, hvad boligselskaberne ønsker.

Boligministeren kom med en række indvendinger, som er meget karakteristiske, når man på dette punkt tilhører et konservativt, bevarende parti, der ikke ønsker at ændre ved samfundsforholdene. Man stillede en række praktiske indvendinger op, som vi også erkender at der er, og som skal løses, og bl. a. kom man med det sædvanlige argument, at en række sociale opgaver ikke kan løses, hvis lejerne selv får lov til at overtage deres boliger på andelsbasis. Alle de sociale opgaver kan selvfølgelig sagtens løses, selv om beboerne selv ejer deres egne boliger.

Jeg vil gerne spørge boligministeren: hvordan kan boligministeren forsvare et system, hvorefter den, der bor til leje i socialt boligbyggeri, efter f. eks. 20 års beboelse ikke ejer en rød øre af sin bolig? Samtidig har parcelhusejerne og ejerne af ejerlejligheder opnået en værdistigning i deres boliger. Er det socialt, at man i det sociale boligbyggeri får lov til at være lige så fattig, som man altid har været? Er det virkelig socialt? Og det endda på trods af, at beboerne har indbetalt afdrag og renter, har delvis betalt vedligeholdelse og i flere tilfælde har betalt for forbedringer. Hvad får beboeren med sig i hånden, den dag han eller hun ønsker at flytte til en anden bolig? Nul kroner, og det på trods af, at det er beboeren, der delvis har betalt boligen. Endda kan der ske det, at der falder en stor regning til den, der vil flytte, for at man kan bringe lejligheden i samme stand som ved indflytningen.

Det er ikke socialt. Det er direkte uretfærdigt over for lejerne i det sociale boligbyggeri. Det ønsker venstre at ændre, så beboerne får medejendomsret, så beboerne får det fulde nærdemokrati ligesom dem, der bor i ejerboliger i dag.

Det er mit håb, at der kan blive et bredt flertal om dette forslag, som lejerne i det sociale boligbyggeri venter på med glæde.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg har nogle enkelte bemærkninger, først til hr. Kjørulff-Schmidt, som ligesom hr. Brixtofte prøvede at mistolke det, jeg havde givet udtryk for. Jeg har en meget stor